

Fornødne derimod været bestemt af Administrationen, nemlig saaledes, at der for Pengebreve og Papper indtil 4 Pund ikke har været beregnet nogen Tillægsporto i de heromhandlede Tilfælde, hvorimod der for Papper over 4 Pund som Tillægsporto har været beregnet almindelig Vægt- og Afstandsporto. Da Afstanden, efter den foreslaaede Tært for Pakkesager, aldeles ikke vil komme i Betragtning, vil den ældre Regel ikke kunne overføres paa de Forsendelser, paa hvilke Forflagets Bestemmelser finde Anvendelse, men man har paa den anden Side ikke anseet det for rigtigt, aldeles at give Afkald paa en Tillægsporto for Pengebreve og Pakkesager, der tilbage- eller viderefendes. En saadan Omerpeditton af disse Forsendelser forvolder nemlig Posthusene omtrent den samme Uleilighed og det samme Expeditionsansvar som Behandlingen af nye Forsendelser, og det er meget ofte Tilfældet, at f. Ex. Reisende — navnlig naar det kan forudsæes, at der ingen Tillægsporto vil blive beregnet — lade de til dem bestemte Forsendelser omerpedere flere Gange, hvorved en enkelt Forsendelse uden Portotillæg kan komme til at forvolde lige saa meget Arbejde som flere andre tilsammen. Der er derfor her foreslaaet et Tillæg til den almindelige Franco eller Porto af 1 Skilling pr. 100 Rd.s Værdi for Pengebreve og 1/2 Skilling pr. Pund for Pakkesager (med 4 Skill. som Minimum), hvilket Tillæg altsaa er ansat saa lavt, at Forsendelsen ikke i nogen mærkelig Grad forbyres, medens dog Publicum ikke som nu kan gjøre Regning paa, at Omerpedittonen i de fleste Tilfælde kan holdes udført aldeles gratis.

ad § 13.

Medens man ikke har villet foreslaae at fravige den nu gjældende Hovedregel, at Postforsendelser efter Afsenderens Valg kunne afgaae frankerede eller ufrankerede, har man ligesom hidtil maattet fastsætte adskillige Undtagelser og nærmere Bestemmelser til denne Regel. Forsaavidt der i nærværende Paragraph er foreskrevet Frankeringstvang for anbefalede Breve, Modtagelsesbeviser, Forsendelser til Kongen og Kongehusets Medlemmer, til Statsmyndigheder samt til Militaire i Krigstid,

haves der alt nu tilsvarende Bestemmelser i Lovgivningen (Forordning om Brevportofrihedens Indskrænkelse af 17de Juni 1771 Artt. 2 og 16, Lov angaaende Postforsendelser af 11te Marts 1851 § 8); det Samme gjælder med Hensyn til Bestemmelsen om, at Forsendelser fra Statsmyndigheder til Private skulle afgaae i Porto. Med Hensyn til Postopkrævninger efter løse Breve samt Tidender og Tidsskrifter er Frankeringstvang for Tiden foreskrevet af Administrationen. Bestemmelsen om Frankeringstvang for Breve med ubvendige Paategninger om Indholdet er foreslaaet, fordi det har vist sig, at Postvæsenet er udsat for at erholde en betydelig Deel af de ufrankerede Breve tilbageleverede som ikke indløste, naar Adressaterne kunne erfare Indholdet af Forsendelserne uden at aabne disse. Bestemmelsen om Frankeringstvang for Forsendelser mellem Statsmyndigheder indbyrdes og fra disse til communale Myndigheder hører sammen med Forflaget om Ophævelse af Portofriheden.

Det i Loven af 11te Marts 1851 § 8 indeholdte Forbud mod deelviis Frankering er, som ikke tidssvarende, foreslaaet udtrykkelig ophævet; Bestemmelsen sammesteds om Frankeringstvang for Breve over 25 Kvints Vægt er udeladt, fordi der nu som Følge af de forandrede Tærtforhold ikke mere som tidligere kan forekomme saa høje Brevportoer (indtil 192 Skilling), at det kan forudsæes, at Forsendelserne i Reglen ikke ville blive indløste.

Gaaer man ud fra, at enhver Forsendelse, der overgives Postvæsenet til Besørgelse, skal være undergivet de for denne Besørgelse foreskrevne Tærter, vil det findes i sin Orden, at Efterbetaling af Tærtbeløb, der ved Feiltagelser fra Postfunctionairens Side eller af anden Aarsag ere opkrævede for lidet, ikke skal kunne nægtes, naar Opfordringen dertil fra Postvæsenets Side stilles inden et passende Tidsrum; og naar det i den hertil sigtende Pasjus i Forflaget tillige er foreskrevet, at denne Pligt til at efterbetale saadanne Beløb endelig paahviler Afsenderen, er dette kun en Gjennemførelse af det Princip, der er udtalt i Slutningen af Paragraphen, nemlig at Afsenderen er den, til hvem Postvæsenet i for-